

Gaudi-Nagy Tamás
országgyűlési képviselő

romanyiszám: K/17980

Érkezett: 2014 MARE 1 8.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok intézni a Vidékfejlesztési Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Mit tett a Vidékfejlesztési Minisztérium eddig a hazánkban tapasztalható mértéktelen szemetelés visszaszorítása és megelőzése, a napról-napra növekvő és szaporodó illegális hulladéklerakatok felszámolásának érdekében?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

A közelmúltban az interneten közzéttem egy felhívást, mely szerint bármely a magyarságunkat égető társadalmi problémával vagy jelenséggel kapcsolatos kérdést, melyeket a választópolgárnak ugyan közvetlenül nincs lehetősége feltenni az illetékes miniszternek, országgyűlési képviselőként írásbeli kérdés formájában előterjesztem, a miniszteri válaszról pedig tájékoztatom a kérdés beküldőjét. A fentebb megfogalmazott kérdés is a felhívás nyomán érkezett hozzám. A kérdés megválaszolásával kapcsolatban a részemre megküldött szöveget az alábbiakban megosztom a Tisztelt Miniszter Úrral.

A Kárpát-medencét már minimum tizenegy évszázada lakjuk mi magyarok. A csonka hont, - a jelenlegi Magyarországot -, pedig nem csupán lakjuk, de Istennek hála még tulajdonoljuk, birtokoljuk is. A miénk! Azonban a látszat nem ezt, hanem éppen az ellenkezőjét mutatja. Egy percre megállva és szemügyre véve szeretett hazánk állapotát, az emberben az az érzés támad, hogy ez a föld, melyen annyiszor apáink vére folyt, ez, melynek magyar kézben maradásáért egykoron ezrek meg ezrek áldozták az életüket, ma csupán egy gazdátlan dudvás földdarab, semmi más. Mára az ország teljes területén, -lakott és külterületen egyaránt-, jól megfigyelhető a szemetelés minden formája és az illegális hulladéklerakatok természetbeni jelenlétének természetessé válása is. Mintha valóban a senki földje lenne a szülőföldünk, melyet ennek megfelelően senki nem is véd és gondoz. Mára leginkább úgy néz ki ez az egykoron gondos parasztemberek gereblyéi által tisztán tartott ország, mint egy szemétbánya. Ez pedig így nem mehet tovább! És nem csupán azért nem, mert minden látszat ellenére is valóban lakjuk e földet, vagy mert maga a mindenütt jelenlévő szemét látványa rossz a szemnek, hanem mert a jelen állapot, -függetlenül attól, hogy ki szemetel vagy ki nem-, a teljes magyar társadalom szégyene! Szégyen önmagunkra nézve, hiszen nem kellően tiszteljük, sem pedig meg nem óvjuk ezt az örökségül kapott, számunkra otthont biztosító hazát. De szégyen az utódainkkal szemben is, mert nem vagyunk képesek eredeti pompájában megőrizni

számukra az örökségüket, de legfőképp szégyen az őseinkkel szemben, akiknek az értünk hozott áldozataira a semmittevésünk által méltatlanokká váltunk.

A hazánkban tapasztalható szemetelés jelensége régen túl mutat az átlagos, még tűrészhatáron belül tartott mértékű és válfajú szemetelésen (harmadik világbeli állapotok uralkodnak!). Ma már ritka az a település és annak közvetlen határa is, amelyet valamely mértékben ne uralna a szemét. Sőt, egyre több olyan külterületi gócpont alakul ki, ahol az illegális hulladéklerakatok nagyobb kiterjedésűek, mint a környékhez tartozó szembébanya területe egykoron volt!

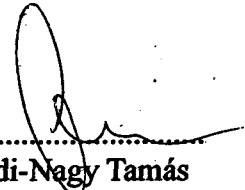
Mindent a szemét ural! Utakat, tereket, erdőket és mezőket, tavakat, patakmedreket, játszótereket, stb., egyaránt. Ennek köszönhetően ma már a gyermekeink az illegális hulladéklerakatok tövében szocializálódnak.

A kialakult helyzet kezeletlensége mára már öngerjesztővé vált, ami leginkább az egészséges felháborodást követő cselekvést felváltó közönyben és morális lealacsonyodásban, valamint a szemetelés természetessé válásában mutatkozik meg. Mert nincs semmilyen megelőzés és nincs visszatartó-erejű büntetés sem, ezért ma már egyaránt találkozhatunk a reflexszerűen szemetelők és a hanyagságból szemetelők mellett az előre megfontolt szándékból tudatosan szemetelőkkel is. Az ő gátlástalan és semmilyen mértékét nem ismerő tevékenységük következtében napról-napra nő a talaj, a víz és a levegő szennyezettsége is, valamint különféle betegségek és járványok kialakulásának a kockázata is.

Véleményem szerint a szemetelés tudatosan elkövetett válfaját, annak elkövetési módozatát, külön kategorizálva, a csupán szabálysértési eljárás alól kivonva, büntetőjogi kategóriába kellene átsorolni. Emellett pedig a ma már mindenhol szembetűnő és felesleges, minden hasznos mondanivaló nélküli kormányyszlogenek állandó reklámozása helyett, az arra költött pénzt, időt és energiát, a megelőzésre, azon belül is a figyelemfelhívó felvilágosításokra lehetne fordítani. Mindezek mellett pedig a Nemzeti Alaptantervben is helyet lehetne biztosítani a megelőzést szolgáló néhány felvilágosító órának és programnak is.

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2014. március 18.

.....
Gaudi-Nagy Tamás
Jobbik Magyarországért Mozgalom
frakció tagja